

## Copilul de-altădată

Mihail Janto

---

Când îmi visez iar tinerețea,  
se-ntoarce-n amintiri tiptil,  
mă-ntreb ce fac cu bătrânețea,  
caci eu rămas-am tot copil.

Am aflat și ce-i tristețea,  
din mâna asprului destin  
și-am simțit ce-i frumusețea,  
iubirea dulce fără chin.

Trecut-a timp, trecut-au vise,  
părea și cerul mai senin,  
oglinda-i azi cu tâmple ninse,  
iar sufletul de doruri plin.

Eu n-am reproșuri nici la vreme,  
căci am trecut și eu cu ea,  
zadarnic caut azi blesteme,  
privind cum fură viața mea.

Prin timp ajuns-am la răscruce,  
rămas cu-o soartă neschimbată,  
pe-obraz o lacrimă-mi aduce,  
căci nu-i copilul de-altădată...

Mai spune-mi soartă o poveste,  
s-o cred chiar dacă-ar fi prostie,  
mai spune-mi una ce-amintește,  
de dulcea mea copilărie...